Παναγιώτης Μαυροειδής

Σύμφωνα με τους ειδικούς, ως ‘’σύνδρομο της Στοκχόλμης’’ περιγράφεται εκείνη η ιδιάζουσα κατάσταση κατά την οποία οι όμηροι και οι αιχμάλωτοι ταυτίζονται και τρέφουν συμπάθεια προς αυτούς που τους κρατούν με τη βία. Η στάση αυτή αναπτύσσεται προοδευτικά, καθώς εξαρτώνται απόλυτα για την επιβίωσή τους από αυτούς, ενώ ταυτόχρονα αποτελούν και το μόνο παράθυρο επικοινωνίας τους με τον έξω κόσμο.

Τα συμπτώματα του συνδρόμου, φαίνονται αρκετά βαριά σε ό,τι αφορά την παρούσα κυβέρνηση και τη σχέση της με την ευρωζώνη.

Από το κείμενο με τίτλο ‘’**Greek Reforms’**’ (ελληνικές μεταρρυθμίσεις) του Γιάννη Βαρουφάκη προς τους ‘’εταίρους’’, το οποίο διέρρευσαν οι δεύτεροι, πολλοί ξεχώρισαν τα -με ελληνικά χέρια γραμμένα- μέτρα που θα εγκρίνουν και θα επιβάλουν οι προστάτες της ΕΕ. Και όμως το πιο ενδιαφέρον στοιχείο, ίσως βρίσκεται στην εισαγωγή του κειμένου. Παραθέτουμε:

> *‘’Η Ελληνική Δημοκρατία θεωρεί τον εαυτό της περήφανο και απαράγραπτο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αμετάκλητο μέρος της Ευρωζώνης’’*

Το κεφαλαίο Έψιλον, όχι μόνο στην ΕΕ αλλά και στην Ευρωζώνη, ανήκει στους συντάκτες του κειμένου.
Ιδεοληψία υψίστης μορφής και ‘’τάσεις αυτοκτονικού ιδεασμού’’ (μιας και είναι της μόδας…). Την ίδια σιγουριά και προσήλωση, μαζί και πολλά εγκώμια για την δημοκρατική φύση της ΕΕ από την ίδρυσή της, αμόλησε απλόχερα στο τηλεοπτικό τραπέζι η Πρόεδρος της Βουλής Ζωή Κωνσταντοπούλου, καλεσμένη στην εκπομπή «Ίντριγκα» της Έλλης Στάη.

Ποιος είναι αλήθεια ο σκοπός των Greek Reforms; Παραθέτουμε:

> *‘’ Ο βασικός σκοπός αυτού του κειμένου είναι, πρώτα απ’ όλα, να ξεκλειδώσει η βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση, που θα επιτρέψει στην ελληνική κυβέρνηση να ανταποκριθεί στις άμεσες υποχρεώσεις της και να ικανοποιήσει τους όρους της*

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας έτσι ώστε…''

Κοινώς ''φέρτε τη δόση μας'' για να συνεχιστεί το πρόγραμμα ναρκοληψίας και αργής θανάτωσης…
Αν ένα κείμενο διαπραγμάτευσης ξεκινά με μια προκαταβολική δήλωση αποδοχής τετελεσμένων, τι θα περίμενε άραγε κάποιος να δει στη συνέχεια;
Τίποτα περισσότερο από διαβεβαιώσεις για μια ήρεμη και συντεταγμένη παράδοση, με την προσδοκία καλής μεταχείρισης και σεβασμού.

Ποια είναι η **πρώτη διαπίστωση** του κειμένου;
Ότι για το 2015 θα προκύψει **χρηματοδοτικό κενό 19 δις!**
Κοινώς, η συζήτηση για το **νέο πρόγραμμα/δάνειο** με τους συνακόλουθους όρους ξεκίνησε ανοιχτά και από ελληνικής πλευράς. Σημειώνεται μάλιστα αρκετές φορές μέσα στο κείμενο:

''Όλοι οι υπολογισμοί βασίζονται στην υπόθεση ότι δε θα υπάρξει αλλαγή πολιτικής''.

Και ο νοών νοείτω…

Ο **δεύτερος αριθμός** που ξεχωρίζει μέσα στη λεγόμενη κοστολόγηση, αφορά στο ποσοστό του πλεονάσματος, δηλαδή του βαθμού λιτότητας, όπως κάποια στιγμή σωστά το παρομοίωσε ο ίδιος ο πρωθυπουργός.

Σύμφωνα με το κείμενο εργασίας της κυβέρνησης το **πρωτογενές πλεόνασμα** για το 2015 εκτιμάται κατ' ελάχιστον στο 1,2%, αλλά αν αποδώσουν τα μέτρα (εισπράξεις περίπου 4,7 δις), μπορεί να φτάσει και έως **3,9%**, πάνω και από τους στόχους του παλιού μνημονίου δηλαδή!

"Μην ανησυχείτε", διευκρίνισε αργότερα το υπουργείο Οικονομικών: "ό,τι βγει παραπάνω θα σας το μοιράσω". Καρμπόν ό,τι έγινε με το πλεόνασμα του 2013 με το Σαμαρά: Πρώτα ληστεία, μετά μεγαλοσύνη…

Ο **τρίτος αριθμός** με μεγάλη σημασία αφορά την πρόβλεψη εισπράξεων από τις **ιδιωτικοποιήσεις**, που υπολογίζονται σε **1,5-1,6 δις** για το 2015. Λέγονται μάλιστα με το όνομά τους, χωρίς φιοριτούρες: Privatizations…

Επεξηγείται μάλιστα με απόλυτη σαφήνεια:
• *Όλες οι υπάρχουσες συμφωνίες ιδιωτικοποίησης είναι σεβαστές*
• *Εκεί που οι διαδικασίες ιδιωτικοποίησης έχουν ήδη ξεκινήσει, θα συνεχιστούν.* Εδώ

μάλιστα ρητά αναφέρεται ως παράδειγμα η **περίπτωση του ΟΛΠ**!

Κατά τα άλλα, στις υπόλοιπες ιδιωτικοποιήσεις, τα αποσμητικά του δυσώδους ξεπουλήματος σχετίζονται με τα εξής:
• *Διεκδίκηση ποσοστού συμμετοχής του κράτους στις ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις.* Μπορεί, άλλωστε κάποια στιγμή να δυσκολευτεί ο ιδιώτης και πρέπει να έχει την αρωγή του…
• *Καθορισμός ενός ελάχιστου επιπέδου επενδύσεων από τον μειοδότη*. Μην πάρει και τζάμπα δηλαδή απλά το έτοιμο…
• *Καθορισμός ελάχιστης προστασίας των όρων εργασίας των εργαζομένων.* Ξέρετε πώς επεξηγείται διαρκώς αυτό μέσα στο κείμενο: ‘’Εφαρμογή των βέλτιστων πρακτικών που ισχύουν στην ΕΕ’’. Τώρα ησύχασαν όλοι. Οι δε δύσπιστοι μπορούν να ρωτήσουν τους εργαζόμενους της COSCO…
• *Καθορισμός ελάχιστων μέτρων ενίσχυσης των τοπικών οικονομιών.* Κοινώς, δώστε και καμία χάντρα στους local people…

Προς το τέλος του κειμένου υπάρχουν αναφορές που πολλοί θα θέλουν μόνο αυτές να δουν και να διαβάσουν: άνοδος στον κατώτατο μισθό έως το δεύτερο εξάμηνο του 2016, επαναφορά συλλογικών διαπραγματεύσεων και άλλα.

Για να εκτιμηθεί το εύρος και βάθος τους, έχει σημασία να διαβάσει κανείς το πώς δικαιολογούνται με την ταπεινότητα του πιο πειθαρχημένου μαθητή:

Για τις **συλλογικές διαπραγματεύσεις:**

> *‘’ Η απότομη απορρύθμιση των συλλογικών διαπραγματεύσεων οδήγησε σε περαιτέρω θρυμματισμό της αγοράς με το αδυνάτισμα της απόδοσης και του ανταγωνισμού στους κλάδους, ενώ η έλλειψη απόδοσης της εργασίας αυξήθηκε σημαντικά (αδήλωτη εργασία, μειωμένα κρατικά έσοδα από εισφορές και φόρους)’’.*

Με λίγα λόγια: Το παρακάνατε και δε δουλεύει το πράμα, γύρισε μπούμερανγκ..

Για την άνοδο του **κατώτατου μισθού:**

> *‘’Η πρωτοφανής μείωση στο εργατικό εισόδημα οδήγησε σε μείωση της προσφοράς και της ανάπτυξης (…) Εν τω μεταξύ, η απόσταση ανταγωνιστικότητας της Ελλάδας σε σχέση με άλλες χώρες της ευρωζώνης δεν βελτιώθηκε σημαντικά εξ αιτίας της έλλειψης ανόδου της παραγωγικότητας, της χαμηλής έντασης κεφαλαίου και την*

κατάρρευση των πιστώσεων, επομένως μια αύξηση στον κατώτατο μισθό είναι δυνατό να σχεδιαστεί με ένα τρόπο που να συνάδει με την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας''

Κοντολογίς: Θα αυξηθεί **τόσο, τότε** και **στο βαθμό που** θα βοηθά κυρίως σε μια ανάταξη της καπιταλιστικής κερδοφορίας και ανταγωνιστικότητας. Τα περί εργατικών αναγκών είναι ως φαίνεται ''αριστερισμοί'' εσωτερικής κατανάλωσης.

Και όμως, αν θέλουμε να δούμε την πραγματικότητα κατάματα, **το κείμενο έχει αυστηρή και σαφώς ταξική πολιτική γλώσσα.** Τοποθετεί τα ζητούμενα της διαχείρισης της σχέσης Ελλάδας-ΕΕ αλλά και της ανάταξης της καπιταλιστικής ανάπτυξης στη χώρα, από τη σκοπιά της συνέχειας με άλλους όρους της αστικής πολιτικής, αλλά και της διατήρησης του ίδιου του αντεργατικού μνημονιακού 'κεκτημένου'. Παρά και ενάντια στο γεγονός ότι οι διαθέσεις και οι προσμονές των κοινωνικών στρωμάτων που ανέδειξαν αυτή την κυβέρνηση, είναι σε άλλη κατεύθυνση.

Το ερώτημα είναι αν τα **διαβάσματα του κειμένου** θα γίνονται με την ίδια πολιτική σοβαρότητα που απαιτούν οι περιστάσεις και οι κοινωνικές τραγωδίες που έχουμε μπροστά μας.

Εδώ αναλαμβάνουν σοβαρές ευθύνες όσοι –στην αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και εκτός αυτού- επιμένουν να κρίνουν την κυβέρνηση και την πολιτική της, όχι με αυστηρά πολιτικά και ταξικά κριτήρια, αλλά με βάση υποκειμενισμούς και τακτικισμούς της συμφοράς. Να την αξιολογούν δηλαδή, όχι με βάση την **κύρια κατεύθυνσή** της, που είναι πολιτική αστικής διαχείρισης με σοσιαλ-φιλελεύθερα χαρακτηριστικά, αλλά κυρίως με βάση τις **ιδιαιτερότητες** που βασικά αφορούν την κοινωνική βάση των εντολέων/εκλογέων της και την αριστερή προέλευση/επαγγελία του ΣΥΡΙΖΑ ως πολιτικής δύναμης.

Άλλοι βολεύονται από μια απλή **αθροιστική παράθεση ''θετικών και αρνητικών στοιχείων''.**

Έρχεται στο νου μια παροιμία/μύθος από τα χωριά του Νότιου Νείλου:

Δυο παιδιά παίζουν στις όχθες και παραδίπλα ένα γέροντας λιάζεται.
Οι πιτσιρικάδες παρατηρούν ένα κροκόδειλο στην όχθη και συζητούν:
-Πλάκα θα είχε να μπαίναμε στη λίμνη να κάνουμε μπάνιο μαζί με τον κροκόδειλο!
-Θα είσαι τρελός! Σου θυμίζω ότι τρώει και ανθρώπους
-Ναι, αλλά είναι και τόσο χαριτωμένος! Άλλωστε, είναι παράλογο να κατηγορηθεί για

την ίδια του τη φύση. Εσύ φαντάζεσαι ένα κροκόδειλο που τρώει χόρτα και αράχνες;
-Σωστό και αυτό
-Τελικά συμφωνούμε: Είναι ένας σαρκοφάγος, χαριτωμένος κροκόδειλος
Και ο γέροντας προσθέτει:
-Καλά τα συμφωνήσετε, αλλά δεν ξεκαθαρίσετε ακόμη αν θα γίνετε το φαγητό του κροκόδειλου ή όχι

Το να λες για ένα φαινόμενο ‘’και τούτο και το άλλο και το παράλλο’’ είναι ασφαλώς απαραίτητο, αν θέλεις να βλέπεις όλες τις πλευρές.
Αλλά αν δε βλέπεις τη **σχέση μεταξύ τους**, έχεις κάνει μια τρύπα στο νερό.
Αν δεν ξεχωρίσεις το κύριο. θα σε φάει η μαρμάγκα (ή ο κροκόδειλος).
Αν δεν δεις και τις επιμέρους πλευρές, δεν μπορείς να φωτίσεις σωστά το κύριο και καθοριστικό.

Στην ιδιότυπη κυβέρνηση αστικής διαχείρισης , ‘’εθνικής ενότητας’’ και συνέχισης της ευρω-υποταγής που έχουμε απέναντί μας, πρέπει να αντιτάξουμε μια **ενωτική αντεπίθεση των εργατικών και λαϊκών αγώνων, ένα μέτωπο αντιπολίτευσης και ανατροπής.**
Με ποια σημαία και στόχο;
‘’Ως εδώ! Εμείς μπορούμε! Όχι στη συνέχιση της μνημονιακής αθλιότητας. Μπορούμε χωρίς χρέος, μνημόνια, ευρώ και ΕΕ. Ψωμί, παιδεία και δημοκρατία για όλους. Με αυτούς που ζουν από τη δουλειά τους στο τιμόνι της κοινωνίας’’.

Διαφορετικά: Για την **αντικαπιταλιστική ανατροπή** της επίθεσης και της μαύρης πολιτικής, από ένα μαχόμενο εργατικό και λαϊκό κίνημα και την ευρύτερη δυνατή συμπαράταξη μαχόμενων ανατρεπτικών αριστερών δυνάμεων.

διαβάστε και εδώ:

Μόνο εμείς μπορούμε! (να εισπράξουμε)